

[Formanden.]

nyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 87) findes i tidenden sp. 2000, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 417).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Egon Jensen: Ved lovforslagets første behandling gav jeg udtryk for, at vi i mit parti ønskede en helhedsbehandling af vore forskellige afgiftslove, altså en afgiftsreform. Det mener vi stadig, men vi må tage til efterretning, at det ikke kan lade sig gøre i denne omgang. Når man plukker enkelte områder ud, er det jo svært at bedømme rimeligheden i, at dette område skal have en særbehandling i forhold til så mange andre områder, som trænger til en saglig og omhyggelig gennemgang. Vi kan notere med delvis tilfredshed, at man er enig om at foreslå folketinget, at udvalget fortsætter sit arbejde og modtager materiale fra finansministeren, således at vi derigenem får lejlighed til på en virkelig saglig måde at drøfte vores afgiftsbeskatning. Vi er i høj grad interesseret i og ønsker at få lejlighed til at bedømme mulighederne for omlægning af afgiftsbeskatningen og ikke bare blive præsenteret for én mulighed, som finansministeren i forvejen er blevet enig med brancheorganisationerne om. Det begrænser i alt for høj grad folketingets manøvrer mulighed, når man sådan har lagt sig fast på en bestemt løsning. Det er klart, at både ministeren og de forskellige regerings-

partiers folketingsgrupper skal have tid til at behandle omlægningen af afgiftsbeskatningen, men det burde være lige så klart, at de øvrige folketingsmedlemmer også skal have en rimelig tid til behandling af sådanne ændringer; det har der ikke været tale om i dette tilfælde, og det finder jeg ikke rimeligt og må protestere imod.

Jeg havde ikke forestillet mig ved første behandling, at der var tale om en ekspressag, som man kun vil give folketinget ca. en uge til at færdiggøre. Man hævder fra regeringspartierne side, at det er af hensyn til branchen, som har en død tid efter julehandelen; det er et argument, som vi i og for sig kan godtage, og vi er parat til at tage alle rimelige hensyn til branchernes arbejdsvilkår. Men til gengæld må vi kræve, at der også tages hensyn til os, og man kunne i hvert fald — og i så fald — have fremsat lovforslaget på et langt tidligere tidspunkt. Jeg er sikker på, at de nuværende regeringspartier, hvis de som opposition var blevet udsat for samme arbejdsvilkår, ville have brugt udtryk, som jeg slet ikke er i stand til at mobilisere; tiden og hukommelsen er åbenbart særdeles kort.

Til det egentlige lovforslag kan jeg sige, at vi på grund af de i bemærkningerne til lovforslaget antydede forventede prisstigninger på chokoladevarer på grund af stigende priser på verdensmarkedet meget let kan komme til at stå i den situation, at vi opnår, at priserne på chokolade ikke bliver nedsat, medens vi til gengæld får en ret voldsom stigning på de billige varegrupper og ikke mindst på sukkervareområdet. Derfor har vi stillet vort ændringsforslag ikke ud fra ønsket om bare at være overbydende og være dem, der kommer med noget, der er bedre, men ud fra en reel vurdering af selve problemet; dette ændringsforslag går ud på, at den foreslåede vægtafgift på 6 kr. nedsættes til 5 kr. Dette vil til en vis grad afbøde udefra kommende prisstigninger på chokolade og afdæmpe prisstigningerne på de billige varegrupper; det er jo ikke sådan, at vi ikke har nogen eksport af sukkervareartikler, men det er nødvendigt, at vi også har et hjemmemarked som baggrund for eksporten. Et enkelt firma har over for udvalget oplyst, at man indtil 1. december i år har produceret 500.000 kg bolsjer, hvoraf